

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 120 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari. Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un fir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Anul nou în Sibiu

Serviciul divin în Catedrală

Sfânta Liturghie

Prima zi a anului în care am intrat s'a serbat și de data aceasta cu toată solemnitatea. În biserica noastră catedrală, s'a oficiat sfânta liturghie, din partea P. S. Sale Arhiepiscopului Vasile, cu mare asistență, hirotonind întru presbiter pe diaconul I. Floca. Predica ocazională a rostit-o părintele spiritual al Academiei teologice Mihail Neagu; iar răspunsurile liturgice, le-a dat corul mixt al catedralei, condus de dl profesor T. Popovici.

Doxologia cea mare

După terminarea sfintei liturgii, P. S. Sa Arhiepiscopul Vasile înconjurat de preoții liturgisitori, a oficiat Doxologia cea mare, ridicând rugăciuni fierbinți către Cel Atotputernic, pentru îndelunga viață și sănătate a Majestății Sale Regelui nostru Carol II, mulțumind pentru toate câte a făcut nouă și cerând sprijinul și ajutorul Său pentru viitor.

La rostirea rugăciunii pentru Majestatea Sa, muzica militară, a intonat Imnul spre rugăciune.

La serviciul divin, a participat, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, dnii generali și ofițeri aflați în garnizoană, în frunte cu dl General de divizie Virgil Economu, Comandantul Corpului VII de armată, Dl prefect județean Dr. D. Borcea, șefii tuturor autorităților civile, și o multime mare de credincioși, între cari se aflau un însemnat număr din intelectualitatea noastră sibiană.

Defilarea

Înainte Catedralei, era postată o companie a regimentului 90 Infanterie, în frunte cu drapelul și cu muzica militară. După ieșirea din sfânta biserică Dnul General Virgil Economu a trecut trupa în revistă și a primit apoi defilarea.

Recepția dela Reședința arhiepiscopicească

După terminarea acestor festivități, conform frumosului și vechiu obicei, ca în ziua de anul nou să se aducă felicitări Capului bisericii noastre, reprezentanții armatei, șefii autorităților civile și fiii suflați ai I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru Nicolae, s'au prezentat în număr mare în salonul de recepție al reședinței mitropolitane, pentru a aduce Înaltului Ierarh, urări de bine din prilejul intrării în anul cel nou, și a-L asigura de stima, devotamentul, alipirea și iubirea fiască.

S'au prezentat dnii generali și ofițeri superiori din localitate în frunte cu dl General Economu, reprezentanții județului în frunte cu dl prefect Dr. D. Borcea, membrii Consiliului arhiepiscopesc și mitropolitan în frunte cu P. S. Sa Arhiepiscopul Vasile, membrii corpului didactic dela diferitele școli în frunte cu dl I. Bratu directorul general al învățământului secundar, reprezentanții justiției în frunte cu dl Dr. Z. Crișan prim-președintele Tribunalului, membrii comitetului central al «Asociațiunii» în frunte cu dl vicepreședinte Dr. Gh. Preda și dl secretar Dr. H. P. Petreacu, reprezentanții institutului «Albina» președintele Dr. I. Beu cu directorii dnii Vătășan și Popp și un număr mare dintre intelectualii sibieni, în cât marele salon de recepțiune, de astădată, a fost nelăcrător.

După aparițiunea I. P. S. Sale, în numele Armatei, Dl General Economu, l a adresat următoarele cuvinte:

Înalt Prea Sfințite,

Ca bun creștin și vechi soldat, în numele ostașilor pe care-l comand, aduc Prea Sfinției Voastre de anul nou felicitări.

Întotdeauna armata a găsit în credința strămoșească virtuțile ce se cer acelor predestinați jertfel vieții lor și tot astfel din sfânta noastră Biserică, poporul românesc a tras în decursul timpurilor, aceea putere irezistibilă care l-a

permis să-și păstreze deopotrivă integritatea sufletească și integritatea națională.

Să vă dea Dumnezeu, Înalt Prea Sfințite, viață lungă în deplină sănătate, pentru ca cu sufletul curat care vă caracteriză, în pragul anului greu care începe, să vă rugați pentru întărirea sufletului bravilor noștri ostași, pentru întărirea sufletului poporului necăjit, care totdeauna a eșit mai înălțat cu cât suferințele l-au fost mai mari, pentru sănătatea și prosperitatea iubitelui nostru Rege!

A urmat apoi dl prefect județean Dr. D. Borcea, rostind în numele Înaltului guvern și al județului, următoarele:

Înalt preasfințite Stăpâne!

În numele guvernului și al populației județului și municipiului Sibiu Vă asigurăm de tot devotamentul nostru și Vă urăm cu toată dragostea creștinească: An nou fericit! I. P. S. Voastre. Azi când pășim în noul an, necunoscut încă, despre care nu putem ști dacă ne va ușura greutățile ce am avut de suportat sau le va mări, sufletul nostru trece prin clipe de emoție. Voim însă să facem mărturisirea că vom păși în anul ce vine în numele Domnului Steagul biruinței întru crucea Mântuitorului voim să-l ridicăm azi la începutul anului nou față cu năcazurile vieții ce ne apasă și al nădejdi într'un viitor mai prosper pentru iubita noastră patrie și mântuitoarea biserică strămoșească. Aproape de biserică numai ne simțim tari; numai Ea ne a înșufiat bărbăția în lupta cu greutățile zilelor de azi. Ea ne alungă din suflet desnădejdea, ea ne-a arătat că atunci a fost mai strălucită în învingere când a avut de luptă cu mai mulți și mai înverșunați dușmani. În vârstă sfintei noastre biserici pe care o propovăduim cu atâta elan de înșuflețire și care căzând în pământ bun aduce roduri îmbucurătoare, ne va fi și de aici înainte călăuză vieții noastre și piatra din capul unghiului a clădirii noastre sufletești pentru viitor. Dreptaceea Vă asigurăm de credința noastră nestăruită față de biserică strămoșească și față de înțeleptul ei conducător al bisericii din Ardeal dorindu-Vă din tot sufletul ca și în acest an să Vă bucurați de deplină sănătate,

fericit, întru zile îndelungate drept îndreptând cuvântul adevărului.

În numele guvernului în fruntea căruia să află marele dascăl al neamului, flu credincios al bisericii noastre, în numele populației județului și orașului Sibiu care și-a primit hrana sufletească prin cuvântul bisericii Vă urăm din toată inima: Întru mulți ani Stăpâne!

În numele intelectualilor, clerici și mireni și în numele tuturor fiilor credincioși din centrul mitropoliei noastre, dl Dr. N. Vecerdeș consilier la Curtea de Casație i. p. a adresat I. P. S. Sale următoarele cuvinte:

Înalt Prea Sfințite!

În numele credincioșilor, cler și mireni, din Sibiu. Vă aduc și eu cele mai sincere felicitări de Anul Nou 1932!

Înalt Prea Sfințite! Zilele grele prin cari trecem cu toții ne impun mai mult tăcerea decât rostirea vreunui discurs mai lung. De aceea, și mai ales în rolul spontan care mi-a revenit, mă mărginesc ca remarcarea situației de o gravitate extraordinară în care se găsește Biserica și Țara noastră, să o fac numai prin următoarele cuvinte improvizate:

Plec dela «Cartea Pastorală» pe care Înaltul Episcopat al Bisericii noastre, a adresat-o, în Noembrie 1931 tuturor creștinilor ortodocși, cler și mireni, din întreaga Românie, Pastorală care este semnată și de I. P. S. Voastră și pe care o consider ca un fel de Mesaj sau Apel căruia se cuvine să îi dăm oarecare răspuns!

Eu cred că dăm un bun răspuns dacă declarăm că am luat și luăm act cu tot respectul de întreg cuprinsul Pastoralăi, îndeosebi și de situațiunea gravă pe care Înaltul Episcopat o crede și o înțelege ca pe o criză de ordin economic financiar și moral.

Dar, dându-ne seama atât de încontestabilul fapt istoric, de repetate ori constatat și recunoscut cât și de generală și adâncă noastră conștiință națională, ambele împrejurări de înțelesul că națiunea, naționalitatea, pe scurt naționalismul nostru este așafel concrescut și indisolubil contopit cu religiunea noastră ortodoxă, adevărat ortodoxismul nostru înecat nici nu putem vorbi de unul să nu ne gândim și la celalalt subînțelegându-l: —

Credem că afirmându-ne nu numai ca creștini ortodocși ci totodată, și ca cetățeni ai Statului Național Român, putem să avem și să exprimăm părerea, că nu este vorba numai de o criză economică financiară, ci ne găsim, atât ca creștini ortodocși cât și ca cetățeni ai Statului Național într'un fir complex de crize, cari crize formează, în totalitatea lor, o criză morală a noastră de o gravitate extraordinară!

Dela expunerea mai deaproape a crizei, dela numirea autorilor, a profesorilor și a beneficiarilor ei, mă rețin înadins și cu totul fiind de convingerea, că aici nu este locul unde și că lipsește și timpul în care s'ar cădea și s'ar putea vorbi ceva util despre toate acestea.

În schimb, raportând situațiunea de azi la cea din toamna a. 1916 până în Dec. 1918, când întregul poporul românesc a trăit, după cum știm cel mai mulți din propriile noastre pășani, vre o 2½ ani sub împrejurări și în condiții cu mult mai grele și cu mult mai primejdioase: pot și în să afirm că vom suporta, suferind, se înțelege, și greutățile de azi, fără să ne perdem răbdarea și fără să desperăm.

Trăind și eu în Moldova de atunci păstrez două amintiri scumpe.

Am văzut cum suveranul Românului M. M. Lor Regele Ferdinand I și Regina Maria mângăiau și încurajau pe toată lumea. Regina Maria asemăna situațiunea cu o noapte grozavă și zicea, că cea mai apăsătoare întunecime a nopții este aceea după care urmează îndată zorile și răsăritul soarelui. O comparație nu numai regală ci totodată genială, căci era o profecție, care s'a împlinit strălucit.

Nu cu mult în urmă a sosit în Moldova venind din Sibiu peste Carpații distinsul profesor dela Academia teologică din Sibiu Dr. Nicolae Bălan, care era delegatul Românilor ardeleni și aducea cu sine deoparte vestea că situația din Ardeal s'a schimbat radical în favoarea Românilor, de altă parte cererea ca Armata Română să vină din nou ca să ocupe Ardealul și să libereze pe Românii Ardeleni. Știm cu toți ce a urmat.

Înalt Prea Sfințite! Având cu toți fima speranță, că situațiunea se va schimba în curând spre bine, Vă rugăm ca precum în trecut tot așa și acum să faceți și să contribuiți cu cele mai bune prestațiuni în această direcțiune!

Să trăiți I. P. S. încă mulți ani fericiți!

La finea vorbirilor asistența a făcut I. P. S. Sale, călduroase ovațiuni.

La aceste vorbiri I. P. S. Sa a răspuns printr-o vorbire pătrunsă de îngrijorarea zilelor de azi, ale cărei idei principale le redăm sumar în următoarele:

Domnule General Comandant, Prea Sfințite, Prea Cucernici părinți, Stimați Domni,

Vă mulțumesc din adâncul sufletului pentru urările ce mi-ați făcut cu ocaziunea zilei de astăzi.

Asigurându-Vă de stima și de părinteasca mea iubire, Vă rog să primiți și din partea mea toate urările de bine pentru anul nou în care am intrat. Dumnezeu să binecuvinteze munca ce o depuneți, în locurile de răspundere ce le aveți în viața noastră obștească, cu roade îmbelșugate pentru binele și prosperarea Țării.

Ați accentuat greutățile vremii de azi. Într'adevăr, greutăți mari apasă lumea întreagă și de ele nu este scutită nici scumpa noastră Țară. În mijlocul suferinții generale eu nici n'aș putea cere Provedinții divine privilegiul unei excepțiuni pentru neamul meu.

Dar împrejurările grele ale vieții de astăzi sunt trecătoare și, — în lumina concepției creștine de viață, — ele trebuiesc privite ca tot atâtea probleme cari ne sunt încredințate să le resolvim. Nu trecând alături de greutățile vremii, ci înfruntându-le cu bărbăție și cu demnitate, se arată vrednicia unui popor. Eu rog pe bunul Dumnezeu să ne hărăzească și în noul an grația înțelepciunii plină de răbdare ca să putem găsi soluțiunile cele mai bune pentru rezolvirea problemelor pe cari, ca o piatră de încercare, le-a pus în mâinile generațiunii noastre.

Noi suntem un popor de creștini și în credința noastră, care a fost pârghia cea mai puternică pentru sufletul neamului nostru în vremuri și mai apăsătoare ca cele de astăzi, trebuie să găsim forțele necesare pentru a ne înfrăți gândurile și munca noastră. Închinându-ne cu toți acelulași altar și acelulași ideal de viață creștinească, vom înfăptui un front sufletesc care ne va face biruitori în mijlocul oricăror vitregii ce ne-ar fi dat să le înfruntăm.

Cu aceste simțăminte de încredere în Dumnezeu și în darurile neprețuite cu cari a înzestrat poporul nostru românesc, să ne îndreptăm gândul către scumpul nostru Suveran, zicând cu un cuget și cu o inimă:

Trăiască Regele și Țara!

Țarăși fanatismul catolic

(P. Jean Georgesco)

Cineva-mi trimite La Vie intellectuelle (o revistă, din 10 Nov. 1931), cu indicația p. 214—218. Aici P. Jean Georgesco, secretarul comitetului «presel catolice din România», are un articol despre rolul bisericii unite în România; ca o rectificare la scrisul lui André Tibal, care vorbise bine despre politica bisericii ortodoxe.

Părintele catolic Ioan Georgescu, cărui-l doresc să ajungă și Papă, crede că poate adăoge înjosirile de până acum cu una tot atât de ciudată ca cele anterioare.

De astă dată-l scade pe Șaguna spunând că este discutabilă afirmațiunea că: Șaguna este autorul autonomiei bisericii ortodoxe; ba afirmă chiar că Șaguna a fost un dușman al autonomiei, care s'ar fi datorind majorității laice a congresului.

Șaguna-l tot obiect de critică, așadar; nu am avut destule de auzit dela Alexandru Șuluț, Bariț, Bunea etc., să-l mai auzim și pe părintele Georgescu?

Să-l dau deci aici numai o lecție.

Sistemul politic al lui Șaguna se resumă în trei vorbe spuse adeseori de el: naționalitate, libertate și moralitate. El era un național-liberal! Dintru început. Era o paralelă la Eötvös; și chiar cred că era sub influența liberală vieneză și liberală maghiară. Un astfel de om putea să fie contra autonomiei?

Păr. Jean Georgesco nu cunoaște actele înființării mitropoliei ortodoxe? sau le cunoaște? Dacă nu, este trist; dacă da (și totuși scrie precum scrie), este și mai trist.

In Actele soboarelor bisericii greco-răsăritene din Ardeal din anii 1850 și 1860, Șaguna zice (la p. 2):

„Eu, pătruns fiind de sfințenia bisericii noastre de o parte, iar de altă parte, voind a da dovadă despre cea din parte-mi strânsă păstrare a așezămintelor canoanelor bisericești, am aflat de lipsă a conchiemă soborul acesta, ca strădania păstoriei mele să fie cu atâta mai mult sigură și bine întocmită; și ca să pot reprezenta cu vrednicie și cu cuviință eparhia noastră la sinodul cel dela Viena, care are a se ține în primăvara viitoare».

Cuvintele acestea ale lui Șaguna le ascultau 24 protopopi și teologi (profesori: 2) și 20 mireni: din Brașov (5), Sibiu (4), Sas-Sebeș, Vidra (Avram Iancu), Rășinar, Mercurea, Abrud, Făgăraș, Hunedoara, Făgăraș (2), Bărgău, Ocna-Sibiului, Hondol.

Dintre mireni 7 erau neguțatori, 5 avocați, 3 funcționari, 2 dascăli, 1 director de gimnaziu, 1 jude etc.

Până la 1860 reprezentanții bisericești devin 46, cel mirenesc 52; și sunt de-o varietate de ocupațiuni mult mai mare.

Și acum, ca și în 1850, idelle curg — tot dela Șaguna.

Mitropolia românească fără Banat nu se putea. Eroul dela Carloviț, al despărțirii de către Sârbi, cine-a fost? Șaguna! Despre aceasta P. Georgesco să cetească Actele oficiale, publicate în Sibiu, la anul 1867.

Eu și strădania mea, sunt vorbe decisive; el! Mireni-l ajutau; dar pe mireni tot el îi opriă acolo unde numai preotul sfințit și arhierul aveau drept canonic să fie.

El a început mișcarea bisericească autonomistă, el a perfecționat-o și a întărit-o încât — va dura.

Părintele Jean Georgesco să studieze deci înainte de-a scrie neadevruri!

Șaguna-și cunoaște veacul; și oamenii; pornind la drum el n'a voit să aibă de lucru și cu «frații» greco-catolici; lsolă pe

FOIȘOARA

Popa Manea

— Povestire din vechea prigoană pentru lege —

Popa Manea, din Poiana cea dela munte, unde cască peșteri multe cu creștini dreptcredincioși umplute, — zgribura de multă vreme în peștera lui de cremene și'n mătăniile rugăciunii își vărsa durere inimii:

...Doamne, pentru legea răsăritului rabd foamea hămesitului, că vântul cu suflarea mi-a oblonit intrarea și mi-a înghețat în glugă mâncarea...

...Doamne, pentru legea patriarhilor rabd cazna mucenicilor, că asprul ger cu dinții lui de fier îmi pătrunde oasele bătrâne, și m'aș ascunde, dar n'am unde prin strămtoaarea peșterii mele scunde...

...Doamne, pentru legea Ierusalimului rabd jalea țințirului, că pe-acasă cum va suspina, dela toată inima, săraca mea preoteasă, cu lipsa la masă, cu părul în caier, cu sufletul în vaier...

...Doamne, pentru legea părinților rabd amarul sfinților, că vin sărbătorile albe ca ninsoarele, și sufletele încărcate s'ar ușura de păcate, ca sufletul Magdalenei, în lezerul spovedaniei și la prânzul împărtășaniei... Dar n'are cine le așterne cinstitul patrafir peste creștetul lor jilăvit de mir... Dar n'are cine să-i deslege de greșele, după lege... Nici pânea n'are cine li-o frânge... Nici vinul a-l schimba în sânge, în sângele Domnului pentru înnoirea omului, pentru îndumnezeirea lui...

Doamne, pentru legea strămoșilor rabd patima cuvioșilor... Dar azi slujba Ta mă cheamă... Voi ieși fără de teamă, din ăst bârlog... Incetinel,

ca un olog... Vrășmași cari îmi pândiră pași s'or fi ostoit acum, când pe drum troienele sânt înalte ca brănele și nămeții cât păreții...

Pornî în brânci moșneșgul. Se țărî pe lângă stânci și pe lângă vale, luptând cu moartea pe cale. Și pe inserat se străcură în sat. La vestea bunsositului năpădit-au dreptcredincioșii casa lui ca puzderia norodului șetrile la ziua târgului. Și porniră poveștile ca 'n strană cântecele:

— Părinte preasfinte, sântem călcați ca niște robi de tot felul de neghiobi și apăsați ca vitele de către toate liftele...

— Așa-i, dragii mei fii, pentru credința pe care ni-o lăsară străbunii urgisiți sântem ca fața ciumii și pi-roane suntem în ochii lumii...

— Rău ne-au mai învăluit valurile vrășmașilor pentru sfânta lege a înaintașilor...

— Și eu multe-am pățimit de

când m'a izgonit dela altarul meu iubit protopopul cel unit, cu haiducii ortăcit.

— Noroc c'ai scăpat atunci din arcani... Da'n schimb ți-a luat mînzul ăi de-un an...

— Plătească-i, dragii mei, Dumnezeu, după tot pașul său... Că poartă grija mînzului și nu pe cea a sufletului — grăi smerit cu inima părintele Manea.

— Și-a mai prădat pe mulți în sat, pe care cum l-a apucat.

— În cartea Domnului nimic nu rămâne neînsemnat.

— Pe Bucur Sterpu l-a dijmuit haln c'un butoi de vin, din pricina c'a chemat pe popa din Jina să vină să-i cetească o rugăciune de hodi-nă...

— De dragostea butoiului a uitat cuvântul sfânt al Domnului.

— Pe Ioan Băjă l-o culduit de-un burdof de brînză, un foale de osânză și-un caș, că la botezul copilului a

dușmani; și se rezervă deocamdată Sărbilor, pentruca numai atacat fiind să răspundă mai apoi și greco-catolicilor.

Pentru ce părintele Jean Georgesco nu se poate ridica la înălțimea cu care Șaguna povestea și aprecia trecutul, pentruca, totuși, să imbie — pacea? Știm noi pentru ce. Dar astăzi nu-l zi de ceartă; scriu chiar în ajun de Crăciun. De-aceia termin citând pe demnul prelat dela a. 1850:

«Și fiindcă nu pentru vreo răsbunare am pomenit eu acestea aici, ci numai pentru dragoste către adevăr, pentru aceea Vă rog, fraților, ca de slăbiciunea răsbunării și de acolo lesne purceazătoarei svăzi, să ne ferim».

G. Bogdan-Duică.

Dovezi mai nouă

— „Apostolia” iezuiților și franciscanilor între români —

Conducătorii greco-catolicilor români pretind că biserica lor continuă a fi veritabilă instituție națională românească, și fac pe indignații și supărații de câteori cineva cutează a trage la îndoială acest caracter mereu desmintit prin atitudinea fruntașilor acestei biserici.

Dovezi mai nouă și lămuritoare, despre felul și chipul în care biserica greco-catolică promovează scopuri opuse intereselor naționale românești, ni le servește tocmai foaia mitropoliei blăjene, în numărul din urmă (dela 19 Decembrie 1931), unde — într'un moment de sinceritate — mărturisește:

«Mai nou, conducătorii bisericii greco-catolice... au adoptat în biserica lor și congregațiunea Părinților Asumpționiști... ear în ultimul timp, în cadrele bisericii răsăritene unite cu Roma, pe Părinții iezuiți și pe Părinții ordinului Franciscan».

Delicios de tot! Când state mari și puternice au făcut atât de dureroase experiențe cu admiterea iezuiților în mijlocul pașnicilor cetățeni, încât la urmă

guvernele s'au simțit îndemnate să expulzeze primejdiosul ordin călugăresc, eată că «Părinții iezuiți», rău compromiși chiar în țări catolice, sânt primiți și ocrotiți în țara noastră ortodoxă prin intermediul conducătorilor bisericii greco-catolice române!

Alta. Din coloanele aceluiași ziar, și în legătură cu «Părinții» celuialt ordin călugăresc, al franciscanilor, alți desmierdați porniți în câmp de «apostolat», — aflăm că se face totul pentru a li se asigura durată în mult răbdătorul pământ al României întregite. Mărturisirea confrăților dela Blaj este adorabilă în indiscrețiunea sa și merită s'o reproducem:

«S'a făcut — așa se spune în *Unirea* — cum s'a putut, înlăturând dificultățile ce se opuneau, și în 4 Octombrie 1930... s'a inaugurat un cuibușor (!) pentru formarea viitorilor preoți franciscani de rit oriental. Nu s'a făcut nici cel mai mic șgomot, nici cel mai mic alai bătător la ochi, n'au știut decât cei în drept și un cerc restrâns de binevoitori, atunci când s'a deschis la Oradea *Colegiul Serafite române-unite*; ... Casa unde e instalat Colegiul, se datorește munificenței marelui bărbat al vremurilor, Dr. Valeriu Traian Frențiu, Episcop de Oradea».

Noua misiune orientală a Romei papale se prezintă «umilă» ca început; dar influența «mănuitoare» a părinților călugări iezuiți și franciscani este pe drum de a se răspândi când «mari bărbați ai vremurilor» vor contribui, de sigur, cu munificențele, discrete și mai pe față, pentru a putea opera, în țara «schismaticilor», cât mai «concret», cum ar zice patronul acelor «părinți», ziarul *Unirea*.

Și astfel, problema — dacă mai trebuie — se clarifică:

Biserica greco-catolică română — în completă dependență de scopurile politice al scaunului papal — formează permanent pericol al nou alcătuitului stat românesc, — ceea ce o știu toți înțeleghătorii purtători de răspundere pentru viitorul acestui stat.

+ Episc. Iacov al Hușilor

În ziua de 31 Decembrie 1931, a încetat din viață, în palatul său de reședință, episcopul Iacov Antonovici al eparhiei Hușilor și membru onorar al Academiei Române.

Venerabilul prelat, o figură de seamă a clerului ortodox superior, moare la vârsta de 75 ani. Fusesse profesor și conducător al seminarului din Huși. Înălțat în scaunul vladicesc, și-a păstorit cu multă sârguință eparhia.

Pentru studiile sale istorice, *Documente Bărlădene*, a obținut premiul Academiei Române, care (în 7 Iunie 1919) îl alege membru onorar al ei.

Arhiepiscopul Iacov dela Huși a slujit neamul mai întâi cu crucea și evanghelia, dar a fost folosit neamului și prin alte mijloace menite să servească culturii. Cu zel și trudă a căutat să desgroape o parte din trecutul istoric al țării, prin publicarea documentelor scoase din noianul uitării.

Biserica noastră pierde, prin săvârșirea lui din viață, un arhiepiscop dintre cei mai muncitori.

Domnul să-l primească între aleșii Săii!

Rugăminte

Comisiunea Sf. Sinod pentru cercetarea cărților didactice a fost însărcinată cu alcătuirea unei noi programe analitice pentru predarea religiei în școalele primare (școale pentru copii mici, școale primare, și școale pentru adulți), precum și cu recomandarea celor mai bune manuale de religie pentru aceste școale.

Rog atât pe P. C. preoți-cateheți cu experiență, cât și pe autorii de atare manuale să Ne comunice (fie subsemnatului, fie P. Sf. Vasile Stan, Sibiu, membru în comisiune) până la 31 Ianuar a. c. dezideratele lor în privința acestui învățământ. Autorii, ale căror manuale nu sânt aprobate pe Sf. Sinod, sânt rugați a Ne trimite câte 1 ex. din fiecare manual, pentru a lua cunoștință de conținutul lor.

Oradea, 2 Ianuar 1932.

† Andrei Crișanul

Arhiepiscop, vicar episcop., președ. comis. Sf. Sinod.

Crăciunul peste Nistru

Nimic nu ne împiedică să dăm crezare vestilor îmbucurătoare care ne vin din împărăția încrunțată cu sânge a Sovietelor. Crăciunul pe-acolo s'a sărbătorit ca o impresonantă surpriză, aducătoare aminte de vremuri de mult trecute ale prigonirii creștinismului.

Despre încercările disperate ale stăpânitorilor din Rusia zilelor noastre, de a distruge religia, se știu multe, și tot nu se știe deajuns. Inversunata propagandă antireligioasă, desfășurată de autoritățile sovietice, a isbutit să dărâme locașuri de închinare, să încununeze cu cununa muceniciei oștiri întregi de slujitori ai Domnului, dar n'a putut să dărâme pe Dumnezeu din sufletul credincioșilor pravoslavnicilor creștini de acum și totdeauna. Că el nu luptă numai cu oameni, ci și cu puteri mai pesus de fire, ateli din Rusia nu știm dacă și-au dat seama încă. Dar nu târziu, ci cât de curând, vor trebui să înțeleagă lucrul acesta. Până atunci se vor vărsa multe lacrimi, vor cădea multe capete zdrobite de glonte uclgător și va curge mult sânge pentru Hristos. Căci sângele martirilor, acum ca și odinioară când vorbea Tertulian, este sămânță de noi creștini.

În preajma sărbătorilor Crăciunului, acum mai mult ca în trecut, propaganda antireligioasă a fost desfășurată cu proporții urlașe. Acum, spre deosebire de anii trecuți, numărul celor statornici în credință a sporit considerabil cu cei restatorniciți, cu cei întorși la Dumnezeu și Biserica uitată atâtea vreme, după ce au orbăit până la saturație în noianul de amar și dezorientare ce poate să semene în suflete o gândire rădăcină și impusă celor neștiutori cu traducerea imediată în fața plutonului de execuție a celor nesupuși, cum se întâmplă acum în raiul bolșevic.

Astăzi, spre deosebire de ieri, valul înnebunitorilor persecutori și dușmani ai religiei a fost contrabalansat de numărul mare al acelor cari formează a doua lume, a credincioșilor. Și credincioșii, în catacombe ca adepții creștinismului primar, în locuri ferite de ochii dușmanului și, minune, chiar

chemat de nănaș pe popa cel neunit din Amnaș...

— După osânză va gusta el din osândă.

— Pe Oprea Părău, pentru cununia sa slujită de popa din Răhău, l-a ras de șapte saci de grâu și-o căldare mare de sâu...

— Ca fleica de sâu va topi Dumnezeu și sufletul său...

— Lui Constantin Prodan i-a răpit un căzan și un șoldan, pentru un maslu la un băiețan, slujit pe furiș de popa din Cărpiniș...

— Suflet dolofan, suflet de șoldan, cu gândul de șarlatan l...

— Pe Ioan Mănișuț l-a prădat c'un cal și c'un căruț, pentru un prohod făcut de popa din Rod, la îngropăciunea unui pruncuț...

— Cum mai poate sluji la altar, când el fură ca un tâlhar?...

— Lui Dumitru Vonică pentru

o feștanie mică slujită de popa din Tilișcă, i-a luat o junincă...

— Lăsați-l în știrea Tatălui pe nenorocitul fiu al păcatului...

— Lui Bozdocă o iapă, pentru că nu i-a lustrat aghiasmă...

— Mă mir cum nu piere de năpraznă l...

Poveștile se lungiră până după miezul nopții, când se resfiră cu toții. Părintele Manea, când casa i se golea, își așeza capu-i sur cu plete pe perne moi de pe pene și adormi ca pe mușchii peșterii... În visul luminos îngerii cerului sburară jos și-l mângăeau pentru îndelungata suferință și-i înviorau mult încercata lui credință...

În răvăsarea zorilor însă răncecheză de cai zgudui sălbatic ochii fereștilor mănecate de cari. Trei haiduci răsăriră pe la uși, potrivindu-și blestematele lor puști. Pe lângă ei da târcoale, neogoiți, un popă unit,

arătându-și nenorocitul năimit cele două pistoale și urla furios să prindă fără frică pe sluga lui Hristos și să-l ferece aspru până la os. La glasul lui neistovit haita-l prinse pe apostolul albit, îl legă cumplit și-l ferecă în belciug ruginit, și la cale l-a pornit călare pe-un călușel rebegit... Și barba moșneagului, mai albă decât pânea Paștelui se scâldea în ploaia lacrimilor lui...

Când ajunseră în fugă pe la fântâna cu apă bună din mijloc de sat răsfirat, popa oftă odată dela toată inima lui îndurerată. La glasul lui, frate cu a suspinului, fetele fecioare și nevestele sprintenioare venite de cu vreme la fântâna cea cu trei izvoare, se năpustiră cu iușeala șoimilor asupra haiducilor, să mântuească din cătușă pe popa lor.

— Fetelor, dragilor, săriți la frânele calilor! La suru Ileană! La roșu Ioană! La breazu Susană!...

— Nevestelor, scumpelor, zmulgeți repede puștile haiducilor! Lină, tu apucă-l pe ăla care urlă ca o jivină! Cătălină, tu înhață-l pe ăla cu ceafa plină! Mărină, tu răpede-te la ăla afumat ca o slănină! Nastasie, îngardă-l pe cioroiul ăla de bărbie! Palaghie, tu cărpește-l la scofărlie! Gafie, tu ușorează-l de sabie! Aniță, tu pleznește-l pe mustăciosu la coștiță, să sughiță! Dochiță tu vei deslega de nojiță pe părintele Manea! Iar tu, Măcenică să-i ajuți pe uliță!

Cât ai bate n palmi se tăvăleau prin bulgări haiduci meșteri de sudălmi. Iar când se văzuseră scăpați, o luară la sănătoasă, ca niște iepuri spăriați...

Popa Manea cu inima plină de bucurie a pornit să slujească sfânta liturghie, ca numele Domnului slăvit să fie pentru nemăsurata Lui dărnice. Și credincioșii toți ținură sărbătoare pentru minunata întâmplare. Jucară

În palatul dictatorului roșu unde studenta Alilueva, soția lui Stalin, a aprins luminări la pomul de Crăciun, s'au rugat și au serbat Nașterea Domnului, debundăseamă cu mai mult fior și frică și cutremur, decât cei scutți de astfel de urgii.

Întoarcerile la credință sânt numeroase, ne spun aceleași vești. Mișcarea religioasă prinde teren chiar între membrii tineretului comunist, Comsomolul, cari au început să și boteze copiii. Exact situația din primele secole ale erei creștine. Numai că pentru a se evita o slăbire a organismului congregațiilor secrete religioase prin înmulțirea numerică și necontrolată a adeptilor lor, se pare că comunistii sânt supuși la probe serioase până să fie admiși în sânul lor.

Această selecționare severă a noilor convertiți e o măsură preventivă cum nu se poate mai bună, căci garantează unitatea de vederi și acțiune pe care creștinii trebuie să o opună puhoiului persecutor al ateismului și, la momentul potrivit, să-l scoată «din circulație».

Frumoase gânduri și înălțătoare nădejdi.

Până la întâptuirea lor, să se bucure tot creștinul care a tresărit înflorat la gemetele ce veneau dela celce pătimeau și pătimea în Rusia și să creadă hotărât că lacrimile se vor în dreptă.

Modul impresionant în care creștinii de peste Nistru au sărbătorit Crăciunul în anul acesta, în ciuda tuturor cobitorilor de rău, e de bun augur.

El ne îndreptățește odată mai mult să ne aducem aminte și să credem că nu este și nimeni nu poate pune altă temelie, decât cea odată pusă, care este Isus Hristos și să contăm totdeauna pe posibilitatea intervenției Lui în lume.

GRIGORIE T. MARCU.

Se distribuie, în cursul lunii Ianuar, sătenilor broșurile de propagandă agricolă editate de ministerul agriculturii și domeniilor. (Producătorii noștri agricoli așteaptă, după aceste broșuri, și alte ajutoare, pe care ministerul sperăm că le va acorda la timp).

până 'n seară la cântec de vioară. Pe când prinse însă să se întunece, începu să alunece o negură sură pe drumuri cu troiene, printre brazi cu cetine înflorite și să se apropie de vatra Poienii, la curtea popii Manea și-i îmbrățișă casa.

Nu era negură pogorâtă din cer, ci haiducime multă îmbrăcată toată 'n fier.

Armașii iuți ai scaunului trântiră îndată lanțuri zurătoare pe mâinile tremurătoare și pe uscatele picioare ale slugii Preatnaltului. Cete călări strânsă încă 'n întunerecul acelei sări, în casa plină a popii ce suspină, șasprăzece capete de muieri, toate cu ochii roșii ca de lăceferi, cu genele încărcate cu mărgelile, cu fețele viorele, cu năfrămile însângerate și cu capetele sparte.

Muierile, săracile, priviau cu jele la sârmanul lor părinte ferecat iar în lanțuri grele, iar bietul popa Manea

Botezul Domnului în Sibiu

Pe un strălucitor soare de iarnă cu raze de viață dădătoare, praznicul Arătării Domnului s'a serbat și de data aceasta cu toată solemnitatea.

Orașul întreg, pavoazat și îmbrăcat cu drapele, inspira duhul sărbătoarei.

Sfânta Liturgie a oficiat-o în catedrală P. S. Sa Arhiereul Vasile, în prezența I. P. S. Sale Mitropolitul nostru Nicolae, a dlor generali și ofițeri superiori aflători în garnizoană în frunte cu dl General Economu comandantul corpului VII Armată, precum și a unei mari mulțimi de credincioși. După terminarea sfintei Liturgii I. P. S. Sa intrând în altar, se îmbracă cu mantia arhierească, mitra și cărja spre a oficia însuși actul Sfințirii apei în Piața Regele Ferdinand.

Procesiunea a pornit dela biserica catedrală la ora 11 a. m. prin strada Mitropoliei, spre piață.

Înainte procesiunii, muzica militară atât la ducere cât și la întoarcere, intona imne religioase; urma corul mixt al Catedralei, preoțimea celebrantă, apoi sub baldachin I. P. Mitropolitul Nicolae.

După baldachin, urmau dnii Generali și ofițeri superiori în frunte cu dl General Economu și autoritățile civile în frunte cu dl prefect județean Dr. D. Borcia și marele număr de credincioși.

În piața mare, frumos împodobită cu brazi și drapele naționale, erau postate trupele din garnizoana Sibiu.

În mijlocul pieții era un podiu pe care I. P. S. Sa a oficiat slujba sfințirii apei.

În față erau ridicate 3 cruci de ghiață.

Intraga piață era plină de un imens public.

În decursul serviciului divin, când I. P. S. Sa rostea ectenia pentru *Majestatea Sa Regele Carol II*, corul acompaniat de muzica militară a intonat Imnul Regal, iar la finea serviciului: «În Iordan botezându-Te Tu Doamne».

I. P. S. Sa, a botezat apoi cu

apă sfințită pe cei prezenți. Au fost botezați mii de oameni.

După aceasta, a urmat defilarea I. P. S. Sa a stropit soldații și drapelul cu apă sfințită.

Întoarcerea la Catedrală a urmat tot în ordinea în care a purces procesiunea dela biserică.

În biserică I. P. S. Sa după terminarea serviciului divin a distribuit anafură și a împărțit binecuvântarea. Se apropia de 12^{1/2}, când I. P. S. Sa a fost condus din partea preoțimii celebrante la rezidența Sa.

Sărbători biblice la sate

Încă din vară proiectasem organizarea unor *șezători biblice* pentru a le ținea în postul Crăciunului din anul expirat.

Am anunțat ținerea lor, în cadrul unei cuvântări potrivite, în 15 Noemvrie, pe Sâmbetele din post, pe *patru* Sâmbete numai, căci în Sâmbăta din 5 Decemvrie trebuia să facem, seara, la biserică, Acaftistul Sf. Nicolae. Am fixat ora 7 pentru începerea șezătorilor.

Am luat contact cu corpurile didactice din localitate, cerându-le sprijinul, promițându-le și eu concursul nelimitat de câte ori vor voi să întocmească șezători culturale.

Am așteptat prima Sâmbătă cu fiorii elevului silitor în preajma examenelor. Nu m'am temut că nu voi trece examenul, m'am temut că nu voi avea — în fața cui să l trec.

Prima șezătoare am ținut-o la 21 Noemvrie. La ora 6^{1/2}, am plecat la școală. Când ies din curte, mă întâmpină un mănunchi de femei și-mi spun că nu e încă descuiată ușa. Semn bun, mă gândeam în mine. La ușa școlii mă așteptau alte femei. M'am bucurat cu bucurie mare și ne-am urcat în sala destinată pentru șezătoare. Am așteptat să-mi vină ascultătoarele. Căci, să se știe, fiind șezători, am comunicat că primesc la ele în deosebi femei și fete.

La ora 7, sala era plină de lume. Am început dezvoltarea programului, cu Tatăl nostru, cântat în cor de membrii corpurilor didactice; am citit părți alese din cartea Facerii, a urmat: Din învățăturile Domnului Isus, poezie spusă de-o elevă; am citit din *Viețile Sfinților*; dl dir. I. Mețianu ni-a arătat cu filmoscopul tablouri alese din Vechiul Testament; am citit bu-

căți alese din ziarul *Oastea Domnului*; apoi am închis șezătoarea, mulțumind.

Au urmat celelalte 3 șezători, în 28 Noemvrie, 12 Decemvrie și 19 Decemvrie 1931, cu program de același fel: citiri, cântări religioase, recitări, colinde.

La ultimele șezători au participat și bărbați. —

Am mulțumit la urmă tuturor pentru sprijinul ce mi l-au dat.

La fiecare șezătoare au participat în medie 300 femei și fete. Înăurirea șezătorilor a fost covârșitoare. Mi se cer cărți și ziarul *Oastea Domnului*. Și când vezi dorința de-a celi a oamenilor și ești în imposibilitate de a le satisface deplin, rămâi nu puțin îndurerat.

Ne trebuie cărți bune, pentru popor, cărți de conținut biblic, cărți de propagandă duhovnicească. —

După a doua șezătoare, mergând spre casă, observ că o femeie se ține după mine. Bănuiam că vrea să-mi spună ceva, dar nu îndrănea. M'am oprit și i-am zis: Dorești să-mi spui ceva? Da! Dle protopop: la șezătorile noastre iau parte și femeile muncitoare; m'am năcăjit. Li-am spus că ce caută ele la noi, căci la biserică nu vreau să vină. Ele au zis, că vin pentru că Sf. Ta spui din Biblie, cum spun ele și le place. Să le mai lăsăm la șezători?

— Da, să le lăsăm! Mântuitorul nostru Isus Hristos a zis: Pe cel ce vine la mine, nu-l voi scoate afară. Lăsați-le să vină. Nu le faceți nici o observare. Cu timpul vor vedea greșala lor și se vor întoarce. Ele sânt bolnave cu sufletul. Știi, ce-a zis Isus? Nu trebuie sănătoșilor doftor, ci bolnavilor. Nu vă certăți cu ele. Vorbiți-le frumos. Spuneți-le că voi vă rugați zilnic, ca bunul Dumnezeu să le lumineze mintea, să le deschidă ochii sufletului, și să se întoarcă la lumina cunoștinții adevărate.

A plecat mângâiată. —

Am făcut aceasta scurtă dare de seamă despre șezători, cu un sentiment de mulțumire. Plugarul când își vede grâul în câli, cu bogate spice de aur, sub cer cu adieri de vânt răcoritor, e mulțumit. De ce n'am fi mulțumiți și noi, când ne vedem ostenele răsplătite.

Ne trebuie însă cărți!

Toți aceia cari știți mântul condeiului, și cunoașteți puterea înăuritoare a slovei duhovnicești, toți aceia cari stăpăniți o limbă cu miresmele colindelor și ale vieții sfinților, dați-ne, pentru popor, cărți frumoase și ieftine.

Prot. Vasile Stolicanea.

pe lume nație, nici gubârnat cu iștanție, nici temniță cu grație, care să mă plece la una!...

Căprarul se înroși cum îi fața flăcării și femeilor le grăi:

— Voi, fete cu ibovnici și neveste cu copii mici, cari mi-ați tăvălit pe-al mei voinici pe toți bulgării de pealci — nu-ți fi oare mai cuminti?... Lipiți-vă de uniți, să scăpați de suferinți!

— Jupân căprar, cu mustață de ghinărar, nu-i pe ăst pământ ponos, nici așa de mult folos, ca să ne poată strica logodna sufletului cuvios dela mirele nostru Hristos!...

— Decât să ne lăpădăm credința, mai bine suferim temnița, ori vom trece granița!...

— Să știi că noi nu ne-om uni chiar de ni-i țărălului!...

— Dăm porție crăiesei! Și lut ne-om face subț talpile ei! Dar nu ne-om vinde credința sfântă a inimii!...

— Că nu-i slobod omul cu trupul, dar slobodu-i cu sufletul!...

Cu ochii aprinși, ca de jar și cu inima în pojar învioratul căprar răncează ca un armăsar:

— Prindeți turma de strigoi și-o bateți în obezile acelea noi, pe care le-am adus acum cu noi! Și porniți îndată cu ele la Sibiu, prin întunerecul ăsta pustiu!...

Haiducii le înhățară, în obezi le ferecară și cu ele la drum plecară în potop greu de ocară. Iară muierile își plângeau durerile:

— Maica singurică, de boala ei friptă, plânge și suspină că n'are cine să-i țină nici un muc de lumină, când i-o bate ceasul de hodină!...

— Tata zace în cojoace și n'are cine-i duce măcar o gură de apă rece!...

— Puilul meu cel drag, puilul meu boleac, cine l-a scălda, cine l-a legăna, cine i-a cânta și ziua și noaptea?...

Un distins medic — Dr. Marius Sturza

O viguroasă putere de muncă și suflet de elită, dl **Dr. Marius Sturza**, medic specialist în fizioterapie, a fost numit prin concurs la care a reușit, profesor universitar la catedra de balneologie a facultății de medicină din Cluj.

În urma acestei numiri, distinsul medic s'a mutat dela Viena la Cluj, (strada Șaguna 14) unde și-a început de curând consultațiile. Dnul Dr. M. Sturza a făcut, prin activitatea sa în străinătate, cum se știe, deosebită cinste numelui de român.

Bazându-se pe orientări științifice în legătură cu renumita școală medicală din Viena și având o practică îndelungată, are reputația unui diagnostician fără păreche în boalele interne.

Din știința balneologiei a publicat mai multe lucrări de valoare. Înainte cu doi ani a dat la lumină o excelentă carte, menită să popularizeze cunoștințe medicale între cei ce au trebuință de un tratament balnear care-l pot găsi în țara noastră.

Atragem atențiunea preoțimii noastre, că se poate adresa cu toată încrederea dlui Dr. Sturza.

Dorim dlui doctor, revenit în patrie, același strălucit succes, de care s'a împărtășit când era departe de noi.

În jurul suprimării pensiilor foștilor regiști s'a făcut, la începutul acestei luni, un schimb de scrisori între I. P. S. Sa patriarhul Miron și dl N. Iorga.

I. P. S. Sa patriarhul, — primind informația, că M. Sa Regele și-a exprimat prea grațios scrupole cu privire la adrobarea proiectului de lege pentru suprimarea pensiei de fost regent, — scrie dlui prim-ministru, că roagă pe Maestatea Sa să nu aibă nici un scrupol cu privire la renta ce o avea ca fost regent, — rentă la care I. P. S. Sa renunță bucuros.

DL N. Iorga, primind cu plăcere scrisoarea aceasta, răspunde că va căuta, ca ministru al cultelor, mijloacele ce trebuie în scop de-a acoperi cheltuielile de reprezentare ale patriarhiei, pentruca prestigiul ei, și în afară, să nu fie micșorat.

Tinerii și bătrânii. Partidul maghiar din țara noastră și-a ținut Duminecă un congres la Cluj. Bătrânii partidului, ofițieri, după modelul celor din Ungaria, în formulele șovinismului de pe vremuri, voiau să

atragă tineretul maghiar în partid; dar au fost necesități să recunoască în raportul anual că încercarea n'a izbutit de loc. Tinerimea ardeleană maghiară, înrăuită de ideologia scriitorilor ardeleni Ady și Szabó Dezső, reprezintă un spirit progresist, față de Ungaria retrogradă, și dorește o colaborare leală cu românii. Ungaria a rămas *romano-catolică și sovunistă*, spre deosebire de *protestanții* unguri ardeleni, ai căror tineri au altă mentalitate. Tinerii aceștia au astăzi și o revistă (Erdélyi Fiatalok), cu o respectabilă gardă de scriitori.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român, Astra“

Nr. 3921/1931.

Comunicat

Față de atacurile îndreptate în unele ziare contra comitetului Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român «Astra» din partea unor foști angajați ai ei, comitetul central, întrunit în ședința din 19 Decembrie a. c. luând în discuție subiectele care privesc aceste atacuri, a hotărât să clarifice opinia publică, comunicând următoarele:

1. Neregulile administrative constatate în 1928 din partea membrilor din comitet, însărcinați cu supravegherea și controlul funcționarilor, au fost aduse după verificările gestiunii făcute de 3 experți, atât la cunoștința adunării generale din 1929, singura îndreptățită a lua hotărâri în acest sens, cât și a publicului prin un comunicat ce a apărut în presa din acel an.

«Astra» a fost asigurată în dauna funcționarilor vinovați și cazul a fost deferit justiției.

Cu toate că în celelalte adunări generale de după 1929 chestiunea neregulelor administrative a fost atinsă în treacăt, nimeni nu a desăvuit măsurile luate de comitet și nici nu a făcut vre-o propunere nouă în această chestiune.

Membrii vechiului comitet, propuși cu unanimitate din partea comisiei de candidare să fie realeși la adunarea din Caransebeș, au fost proclamați tot cu unanimitate de această adunare. Neridicându-se nici un protest contra vreunui din acești membri, ei se consideră nu numai legal aleși, dar prin încrederea tuturor membrilor participanți.

Comitetul crede că și-a făcut datoria, și în împrejurările de astăzi nu poate lua alte măsuri.

că scapi de toată cazna!

Iar popa Manea îi răspundea pân' mai putea:

— Nu-i pe lume nație, nici gâbârnat cu iștanție și nici temniță cu cătușă ori cu grație, care să mă plece la unație!...

— Popă Manea, din Poiana, cum ți-a lecul vlădica Aron săracul tău cap nărod!...

— Pe mine nu mă lecuiască om căzut din legea strămoșească!...

— Popă Manea, din Poiana, cum ți-a înmuia porunca dela crăiasa, toată încăpăținarea ta!...

— Mai bine m'oi prăpădi, decât cu voi a mă uni! Un singur suflet am eu, și sufletul meu îl dau numai lui Dumnezeu!...

A. NANU.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

2. Comitetul consideră acuzele aduse în chestia dezvoltării cooperativelor ca aparținând domeniul fantaziei. Arhiva «Astrei» stă la dispoziția celor ce doresc să cunoască chestiunea pentru a urmări toată activitatea întreprinsă în acest sens.

3. Cu privire la adunarea generală dela Caransebeș, comitetul constată din procesele verbale ale ședințelor, că membrii săi au fost întruniți de fostul vicepreședinte administrativ în ședința din 4 Noembrie 1930, când a luat la cunoștință scrisoarea președintelui și răspunsul afirmativ al înaltei și distinsei persoane desemnate să conducă dezbaterile, dându-și asentimentul său.

Cu privire la alegerea președintelui, în procesul verbal al adunării generale din Caransebeș se scrie clar:

«...iar la pronunțarea numelui dlui Vasile Goldiș asistența, cu excepțiunea unui mic grup de țărani izbucnește în urale și ovațiuni nesfârșite la adresa dlui Vasile Goldiș.

«În urma acestor aclamațiuni a majorității membrilor, aflați în sala de ședințe, înalt Prea Sf. Mitropolit, președinte al adunării generale, proclamă pe dl Vasile Goldiș de președinte al «Astrei»...»

Spre a se evita în viitor orice echivoc cu privire la interpretările statului «Astrei», ședința plenară a comitetului din 27 Decembrie 1930, odată cu alegerea vicepreședinților și fixarea atribuțiilor lor, a căutat să clarifice și chestiunea care privește substituția președintelui în adunarea generală. Rezultatul acestor noi dispozițiuni s'a putut aplica chiar la adunarea generală din acest an.

În cât privește demisia dlui Dr. Octavian Russu fost vicepreședinte administrativ dela 1922 până către finea anului 1930, domnia sa nemai făcând parte din comitet și fiind adus în cauză de ziare, rămâne să infirme singur neadevărurile sau exagerările date prin aceste ziare.

Din ședința comitetului central al «Asociațiunii», ținută la 19 Decembrie 1931 în Sibiu.

Vicepreședinți: Dr. G. Preda m. p. N. Togan m. p.
Secretar: N. Băilă m. p.

INFORMAȚIUNI

Chestiunea «statului în stat». Din București se anunță, că în decursul lunii Ianuar a. c. se încep tratativele cu Vaticanul în chestiunea *statusului catolic* din statul nostru.

În urma felicitării din partea președintelui Comisiunii interimare a municipiului Sibiu, din prilejul anului nou, dl președinte al consiliului de ministri a trimis următorul răspuns: *Sibienilor, fără deosebire de nație, li mulțumesc și li urez an nou fericit.* N. Iorga.

Nou cotidian. Din București se anunță, că z-lele acestea apare ziarul cotidian *Calendarul*, sub direcția dlui Nichifor Crainic, profesor și publicist de renume.

Degradat. Ziarele au adus amănunțite știri despre degradările săvârșite zilele trecute în capitală. Un maior cu numele Vârzaru, preluat din armata austriacă, a fost degradat și trimis la ocnă să și ispășească păcatul trădării de patrie. Complicii săi: Dobruschi Erzum, caporal și fruntașii Staify Simon, Casler Boruh și Rosenfeld Matus sunt cu *toți* minoritari și evrei. Vârzaru, deși tatăl său a fost funcționar român la banca «Transilvania» din Sibiu și a murit în cinste, a avut mamă unguroaică, deci n'a fost român curat și nici ungur deplin; de dragul banului nu s'a mulțumit cu rangul de maior, ci a intrat pentru bani în serviciul străin ca să-și vândă țara. Pedepsa meritată l-a ajuns.

ORGANUL OFICIOS al mitropoliei greco-catolice dela Blaj, după ce ne-a atacat cu vorbe scoase din dicționarul său special, ar vrea mai nou să facă haz, de «răs irezistibil», pe socoteala celor 80 ani de apariție a ziarului nostru, spunând — cât duh! — că la vârsta aceasta ne-a cuprins «declinul».

Dacă-i vorba de un declin, producător de veselie, oficiosul îl putea găsi cevaș mai aproape: chiar în propriile sale coloane, care deși semnuu, acum la Crăciun, *Anul al 41-lea*, — erau redactate, cum s'ar zice, de «bărbați» — totuși prea clarisimii serioșității oftau amarnic, la Crăciunul «trist», după: «un pachet de tutun ori o țigare», (a se vedea *Unirea* dela Crăciunul din 1931).

Dela vârsta ziarului nostru sântem obligați să le spunem reverendisimilor din monitorul de pe Târnavă, că încă nu li-au crescut măselele înțelepciunii.

ȘTIRI LOCALE

La fondul căminului pentru bătrâni a dăruit suma de Lei 500.— dl Teodor Moldoveanu, episcop al bisericii mitropoliei ortodoxe române din Sibiu din prilejul serbătorii Sf. Ioan Botezătorul întru pomenirea neuitatului său fiu Ionel. Această sumă s'a alăturat la Legatul Intemeiat tot de dl Teodor Moldoveanu întru pomenirea fiului său cu suma de 5000 Lei. Starea Legatului este de Lei 5500. Pentru această jertfă creștinească făcută pentru săraci mulțumește cu recunoștință: prof. *Timotei Popovici*, președinte.

Se aduce la cunoștință că listele electorale pentru comună, cameră și senat, modificate în Decembrie 1931, stau afișate la primăria municipiului Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 2, camera Nr. 17. În cursul lunii Ianuar 1932, în care timp se pot înainta, la Judecătoria mixtă Sibiu, *contestările*.

Meditații

Cere-mi ceeace vorești ca să-ți dau. (1 Regi 3, 5).

Cu această primă zi a anului, iată-ne în pragul unui drum nou plin de umbră și de mister. Cât n'am da noi să putem străbate această umbră, ca să putem împrăștia misterul! Dar mai ales, cum ne-ar conveni ca noi înșine să putem făuri acest drum! Atunci va fi fără îndoială ușor acest drum, clar, luminat, încântător, pentru noi și pentru cei pe cari-i iubim. Vom așeza pe acest drum toate visurile noastre, care vor deveni la timpul său realități dulci.

Ascultă, omule care vorbești astfel: Dumnezeu, în dragostea sa de Tată, în Isus Hristos, te invită astăzi să-i ceri în mod liber, făurirea împreună cu tine a drumului tău de mână. Cere, cere... Cererea-ți este ascultată cu dragoste și bunătate și mână-ți va fi îndeplinită, cu o condițiune însă: *să știi cere înțelepțește*.

Măntuitorul în cuvintele sale ni-a zis: Dumnezeu știe mai bine decât voi ceeace vă trebuiește. Vă iubește mai mult decât vă iubiți voi înșiși vă. Dacă te înșeli, dacă-i ceri un lucru care ar fi rău pentru tine, din dragoste ți-l va refuza.

Cere deci ceeace știi că-i bun, ceeace-l este plăcut și mai ales ca Solomon cere o «inimă înțeleaptă», sau după sfatul Prietenului tău ceresc o «inimă nouă», *pe Hristos în tine*. Primește-l astăzi pentru întâia oară sau din nou pe acest *dar al darurilor*. Fără El toate darurile pământului nu sânt suficiente pentru a-ți mulțumi sufletul. Pe de altă parte singur el dă pace și bucurie. Și apoi celui ce-a primit mai întâi «acest mărgăritar de mare preț», Dumnezeu dă «pe de-a-supra» după cuvântul său, tot ce este bun: sănătate, bunuri materiale, prietenii. Eată te deci în pragul anului; în Dumnezeu prin Hristos, astăzi și mâine, pe cărarea fericirii, pe drumul binecuvântărilor. *An nou fericit!*

— O, pieptul meu, cum s'a nvrtoșat de rău, de cură laptele părău și acasă loniță cum tipă de jalnic după țiță!...

— Doamne, Doamne, nu răbda pe ăla ce-o stârnit unația!...

Iar pe când mulerile frământau zăpezile pe drumul Sibiului, către temnița chinului, căprarul cu cei mai dârji din oarda lui, înțepeniră pe popa Manea de oblâncul calului și-l porniră spre valea Sebeșului, către temnița Blajului...

Vântul îi pătrundeă mâinile legate, frigul îi străbătea picioarele ferecate, gerul îi străpungea oasele îngreutate. Și se făcu fața lui ca fața tăciunelui și trupul lui ca trupul bolovanului și se cojea pielea lui cum se cojește pielea șarpelui...

Pe drumul cel greu căprarul îi grăia mereu:

— Popă Manea, din Poiana, lasă-ți legea și pravila și prinde unația,

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de
Dr. NICOLAE BĂLAN
Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30.— + spese Lei 5.—
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat postal.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

HRISTU ANDRUTSOS
profesor la facultatea de teologie din Atena

DOGMATICA

bisericii ortodoxe răsăritene

Traducere autorizată
de

Dr. DUMITRU STANILOAE
profesor la Academia teologică „Andreiană”

Prețul Lei 300.—, plus spese postale Lei 20.—

Librăriilor și direcțiunilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Citiți

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului
Andrei Șaguna

Au apărut într-un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu
Prețul: 25 Lei

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura:

Confesiuni și Secte

studiu istoric-misionar

de

Arhiereul
Grigorie Leu Botoșăneanu

Prețul Lei 120.—, plus spese postale Lei 10.—

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

Istoria Desprobirii Religioase a Românilor din Ardeal

în secolul XVIII

de

SILVIU DRAGOMIR

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. II

cu 75 documente anexate.

Prețul Lei 400, plus spese de poștă Lei 20.
Volumul I costă Lei 200

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

CURS

de

Indrumări misionare

pentru folosirea studenților în teologie, preoților parohi și misionarilor eparhiali

de

Dr. VASILE GH. ISPIR

profesor la Facultatea de teologie din București.
Prețul Lei 40.—, plus spese postale Lei 20.—

A apărut:

Un anahronism și o sfidare: STATUL ROMANO-CATOLIC ARDELEAN

studiu istoric juridic

de

ONISIFOR GHIBU

profesor la Universitatea din Cluj, membru corespondent al Academiei Române

întocmite de

Concluziunile Comisiunii istorico-juridice privitoare la desființarea Statului Catolic

Prețul Lei 400.—, plus spese postale Lei 15.—

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițându-se prețul plus spesele postale prin mandat postal.

Au mai apărut de

NICOLAE NEAGA

profesor la Academia teologică

1. „Tatăl-Nostru” 50 pag. Lei 15 (tălcuire)

2. „Plângerile lui Ieremia”... Lei 25

3. „Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii” Lei 17

4. „Cântarea Cântărilor” Lei 28

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare

Introducerea

în sfintele cărți ale

Testamentului nou

de

Arhipresbiterul-Mitrofor

Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 480.—, plus spese postale Lei 20.—

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆

pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu
prețuri moderate

ANUNT

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopal

A apărut în Biblioteca

La Vatra sufletească a Neamului
Nr. IX

Cum s'a făcut unirea cu Roma în Ohaba-Forgaciu?

(Banat)

Demascarea unor siluiri și fraude

de

Dr. Gh. Ciuhandu

consilier-referent eparhial, Arad.

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. Prețul Lei 25.—,

plus spese Lei 5.—.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se pot procura, manualele de religie aprobate de Sf. Sinod pentru școlile primare:

NICOLAE CRÎȘMARIU

Istorie biblice ed. IX Lei 22

Istorie bisericești „ V „ 20

Catehism „ V „ 20

A apărut:

Biserica Neamului și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan

Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini.
Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei.
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

A apărut

în a doua ediție revăzută și completată

Tipicul bisericii ortodoxe

Întocmit pentru trebuințele preoților studenților în teologie și ale elevilor școlilor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna”

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, profesor suplent la Academia teologică „Andreiană”, din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentru că să fie cât mai accesibile la înțelegerea din Exegețică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55.—. Librăriilor și direcțiunilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană.

ORDINEA BAILOR

Baie în bazenul de înot și lecții de înot

Pentru bărbați:

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 8—10 ore a. m.
Joi: dela 8—10 ore a. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m.
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m.
Duminică: dela 7—9 ore a. m.

Pentru femei:

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 10—12 ore a. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m.
Vineri: închis
Sâmbătă: închis
Duminică: dela 9—10 ore a. m.

Baie de familie:

Luni: închis
Marți: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara pr. ur.
Miercuri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și
dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și
dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

Pentru bărbați:

Băi de abur și de aer cald

Luni: închis
Marți: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri urcate
Miercuri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: închis
Vineri: închis
Sâmbătă: dela 8—12 ore a. m., dela 1 $\frac{1}{2}$ —5 p. m., dela 5—7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri reduse
Duminică: dela 7—12 ore a. m. prețuri urcate

Pentru femei:

Băi de abur și de aer cald

Luni: închis
Marți: închis
Miercuri: închis
Joi: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri urcate
Vineri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —5 ore p. m. dela 5—7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri reduse
Sâmbătă: închis
Duminică: închis

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Miercuri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Duminică: dela 7—10 ore a. m.

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Miercuri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

BAI DE PUTINA

Luni: închis
Marți: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Miercuri: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 8—2 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 8—2 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 7—2 ore a. m.

În zilele de sărbătoare are valoare ordinea de Duminică.